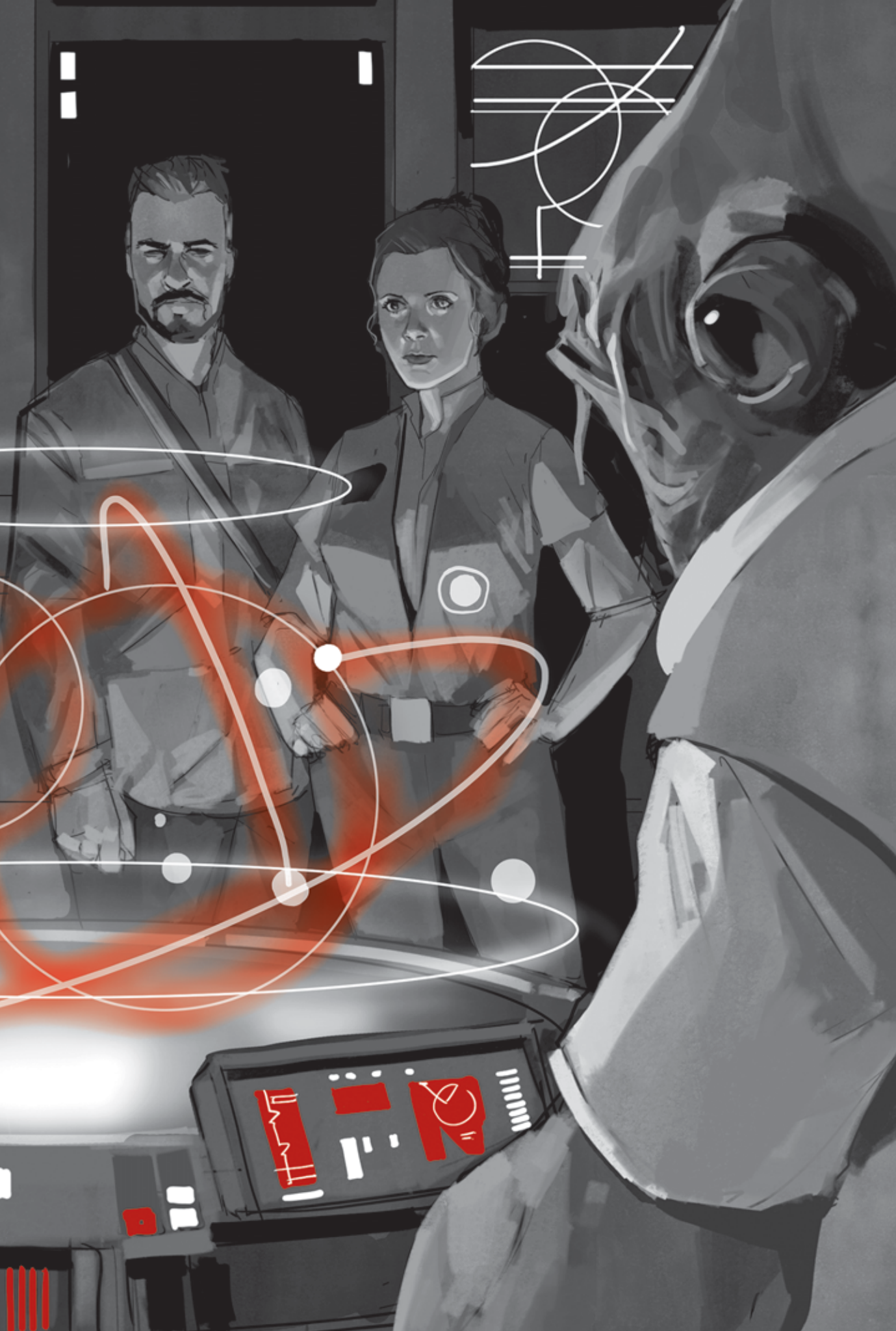
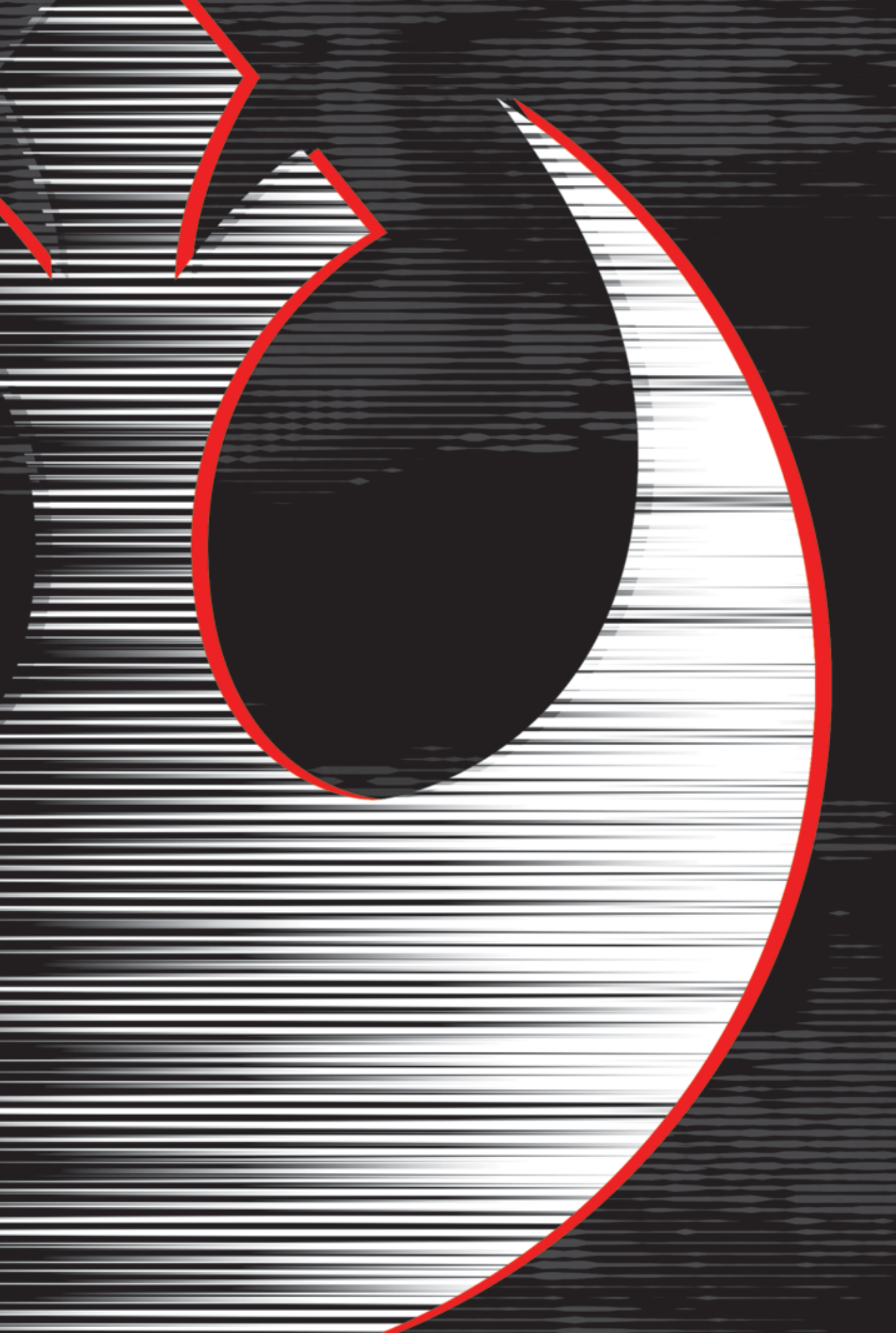

**ČÁST
PRVNÍ**

KAPITOLA 01: ÚTOK IMPÉRIA

KDYŽ STÍHAČKU TIE konečně zahlédli, bylo už pozdě. Princezna Leia neznala jméno nevýznamné soustavy, kterou prolétali. Tvořilo ji mdlé, nevelké slunce, purpurový plynný obr a nekonečná pláň kamenných úlomků a prachu, které přitažlivost nedokázala směstnat v jednu planetu.

Snímače na palubě Leiiny fregaty *Remembrance* typu *Nebulon-B* zachytily imperiální stíhačky proplétající se mezi líně rotujícími balvany. To znamenalo, že TIE si povstalců všimly také. Vymanévrovaly z pole asteroidů a snesly se na malý povstalecký konvoj tvořený *Remembrance*, dvěma transportéry GR-75 a čtveřicí doprovodných lodí.

Když se na palubě *Remembrance* rozkřičely sirény, Leia vyšla na můstek a postavila se po bok kapitána Volka Aymerica. Kapitán, Ishi Tib se zeleně zbarvenou kůží, upřeně hleděl na holografické zobrazení hvězdné soustavy. Pozice povstaleckých a imperiálních lodí na něm byly označeny šipkami

a křížky. Aymeric měl ruce klidně složené za zády, ale oční stopky mu zběsile těkaly sem a tam.

Leia se přinutila mlčet. Byla jedním z hlavních vůdců povstání, ale na lodi velel Aymeric, a tudíž mezi nimi panoval podivný vztah. Leia nechtěla, aby si Aymericova posádka myslela, že jejímu kapitánovi poroučí, a věděla že ishitibský důstojník má na přítomnost důležité povstalecké vůdkyně na palubě stejný názor. Vždycky spolu mluvili příliš mnoho anebo příliš málo.

„Vyšlete proti nim hvězdné stíhačky – a důkladně mapujte okolí,“ nařídil Aymeric.

„Jsou to stíhačky s krátkým doletem,“ řekla Leia, „nemohly se sem dostat hyperprostorem. A v téhle soustavě nejsou žádné známé základny.“

Aymericova levá oční stopka se natočila jejím směrem a kapitán vzápětí otevřel zobák, což u jeho druhu, jak se Leia později dozvěděla, znamenalo zamračení.

„Přesně tak,“ souhlasil. „Což znamená, že je tu někde transportér. Přesměrujte zvukový signál ze stíhaček do –“

„Kapitáne!“ vykřikl sensorový důstojník. „Tři lodě právě vystoupily z hyperprostoru v sektoru 3-F!“

„Odvolejte stíhačky k obraně konvoje,“ zavelel Aymeric.

Kapitánský můstek byl v jednom kole. Senzory zakreslily nově se objevivší lodě jako trojici lehkých křížníků třídy *Arquitens* – identifikace byla vzápětí potvrzena službukonajícím důstojníkem na můstku. Někdo zadal přenos poslaný hlídkou šesti pilotů X-wingu do můstkového komunikátoru

a prostor kolem nich vzápětí naplnila směsice hlasů. Aymericovy oční stopky se otočily každá jiným směrem: sledovaly holografický displej a zároveň se soustředily na členy posádky, kteří oznamovali nové informace.

„Křižníky zahajují protiútok!“ varoval jeden člen posádky.

„Palte podle uvážení,“ řekl Aymeric. „Nařídte lodi, aby vypočítala skok do hyperprostoru – rozptýlíme se a znovu se shromáždíme na místě setkání určeném protokolem Besh.“

Turbolasery *Remembrance* zahájily palbu. Paluba pod jejich nohama se otřásla pokaždé, když do prostoru vyslaly prudký poryv energie.

Leia po Aymericově boku zaťala ruce v pěst. Byla tu k ničemu. Připadala si, jako by stála vedle svých adoptivních rodičů Baila a Brehy Organových a čekala, až skončí jedna z předlouhých královských ceremonií na Alderaanu. Už jako malá věděla, že nesmí dát najevo jediný záchvěv emoce – někdo by to zahlédl a pak by se o tom mluvilo. Kdysi si stěžovala jedné ze svých tet, že být princeznou by mělo znamenat víc než jen mlčky plnit své povinnosti. Žena jí se smutným úsměvem odpověděla, že právě z velké části popsala všechno, co se od princezny očekává.

„Jsou v dosahu nějaké další povstalecké jednotky?“ zeptala se Leia, které se neskutečně přičilo, že by je na útěk zahnal tři malé imperiální válečné lodě.

„Ne,“ odpověděl Aymeric. „Impérium po nás pátrá všude a naše flotila je rozptýlená – rozdělila se na malé konvoje, jako je ten náš. Je to tak bezpečnější.“

Až na chvíle, kdy potřebujeme pomoc, a žádná není v dosahu, pomyslela si Leia.

Skrz široké průhledy na můstku bylo vidět záblesky světla. Fregata se třásla, jak se laserové paprsky rozbíjely o její štíty.

Uslyšeli výkřik jednoho vlastního pilota; křik stále sílil, až přerostl v jekot a nakonec zanikl v atmosféře. Jeden z křížků na Aymericově holografickém displeji zablikal a zmizel. O život přišel další povstalec – to znamenalo další zdrcující zprávu jeho matce nebo milence, další zlomené srdce. Kolik už jich bylo? Leia se něco tak strašného ani neodvažovala počítat.

Dvěma menším lodím se podařilo skočit do hyperprostoru. X-wingy rovněž spěchaly do bezpečí. Leia slyšela piloty, jak nabádají své astromechanické droidy, aby si pospíšili s výpočtem navigačních údajů potřebných ke skoku.

„Kapitáne, mám tu prioritní signál z *Ranolfa*,“ zavolal mladý důstojník a pojmenoval tak jedno z doprovodných plavidel. „Přišli o štíty na pravoboku.“

„Za jak dlouho mohou skočit do hyperprostoru?“ zeptal se Aymeric.

Důstojník naléhavě hovořil do vysílačky a potom zavrtěl hlavou. „Nejdřív za tři minuty.“

„Kapitáne, stanovili jsme kurz a jsme připraveni ke skoku,“ zavolal pilot.

„Snad je tu nenecháme?“ namítla se Leia.

Všichni se otočili k můstku a Aymeric otevřel zobák. „Obrat na 0-38, poskytněte jim krytí,“ řekl, aniž by se na Leiu podíval.

Remembrance se otočila na pravobok a páčila z turbolaserů jako o život ve snaze udržet hejno TIE od zranitelných doprovodných plavitel. Leia zamračeně sledovala displej visící ve vzduchu před ní – viděla pouhé tři křížky a příliš mnoho šipek.

Pak se *Remembrance* zakymácela, projelo jí zachvění následované výkřikem a kvílením sirén.

„Hlase škody!“ vyštěkl Aymeric.

„Průstřel trupu přímo ve spojovací části – a druhotné štíty pracují na 15 procent.“

Ishi Tib svěsil ramena. „Přechod do hyperprostoru na můj rozkaz.“

„Kapitáne –“ začala Leia. Aymeric se k ní otočil a promluvil tichým hlasem, takže ho slyšela jenom ona.

„Nedovolím, aby muži a ženy na palubě *Ranolfa* zemřeli nadarmo, princezno,“ řekl. „Měli stejný úkol jako všechny ostatní bytosti v konvoji – ochránit vás.“

Leia odvrátila pohled. Přinutila se povolit ruce sevřené v pěst a dýchat. Když na Aymerica znovu pohlédla, obličej měla bezvýrazný. Přikývla. Stěží zaslechla rozkaz, který dal navigátorovi, nevšímal si ani hvězd, které se postupně prodloužily v bílé čáry, když *Remembrance* mizela v hyperprostoru a nechala menší loď svému osudu.